

Тернопільський комунальний методичний центр
науково-освітніх інновацій і моніторингу

**Акмеоклуб учителів
української мови й літератури**

СТЕЖКАМИ ВЕЛИКИХ

8 листопада 2025 року

Львів

Початок о 7.30

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

директор ТКМЦНОІМ
Галина ЛИТВИНЮК

ПЛАН

1. Іван Якович Франко як особистість

Львівський національний літературно-меморіальний музей Івана Франка

2. Постать Михайла Грушевського в історії українського державотворення.

Державний меморіальний музей Михайла Грушевського

3. Народні традиції і народний побут у творах письменників ХІХ ст.

Музей народної архітектури і побуту у Львові

«Мойсей – усе-таки найграндіозніша постать стародавньої історії людства, постать, оточена такою кількістю глибоко правдивих і часто дивовижних подробиць, що якщо не для історика, то принаймні для людської уяви та для її поетичного відтворення становить невичерпне джерело тем і натхнень.

Мойсей, народжений у рабстві і за своєї юности піднесений до життя в царському палаці; Мойсей – убивця і вигнанець; Мойсей – пастух, що отримав Боже одкровення; Мойсей, усупереч своїй волі, народний проводир, що вивів свій народ із родючої єгипетської землі в пустелю, та разом із тим із рабства на цвободу; і нарешті – Мойсей – невизнаний пророк, який сорок років кочував зі своїм народом по пустелі і не міг упродовж цього часу пройти невеликий простір між Єгиптом та Палестиною, що його навіть тогочасні мандрівники проходили протягом кількох днів, – ось низка дивовижних сюжетів для поета.

Я скористався останньою з цих тем і спробував у своїй поемі представити Мойсея на схилку віку, в глибокій старості, коли він уже близько підійшов до обітваної країни, проте даремно прагне схилити свій народ до вступу в цю країну і врешті-решт відходить од нього, щоб бодай самому дійти до межі обітваної вітчизни.

Цей короткий, але високо трагічний момент я опрацював почасти на основі біблійного переказу, почасти ж на підставі психологічного аналізу в 20 піснях своєї поеми, представивши в них загострення напружених взаємин між пророком і народом до повного розриву, а відтак піднесення душі пророка через низку спокус та одкровень до безпосереднього спілкування та єднання з найвищою істотою, Єговою. <<Люди називають це смертю.>>

Само собою зрозуміло, що, крім історичного й психологічного інтересу, поема має й символічне значення, а як твір українця, не позбавлена також і національного забарвлення, неминучого завжди, коли міжнародний сюжет проходить крізь призму індивідуального темпераменту і збагачується при цьому живими враженнями та картинами його особистої уяви».

Іван ФРАНКО.

3 Передмови до видання 1913 р.

